

když v době zcizení takové sloučení tu bylo, jest nař. rozhodnutí založeno na skutkové podstatě nedostatečně zjištěné.

Stěžující si firma uplatnila v odvolání pro případ, že věci sporné budou pokládány za nemovitost, že je sluší považovati za investice a hodnotu jejich připočítati k ceně nabývací.

Touto námitkou se nař. rozhodnutí nezabývalo — jeví se proto též v tomto směru vadným.

Bylo proto uznáno dle § 6 zák. o ss.

Č. 2932.

Obecní dávka z nájemného: Je-li dům úplně osvobozen od daně činžovní, odpadá i obecní dávka z nájemného.

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20.417.)

V ě c: Firma Sklářny M. M. v Ř. proti zemskému správnímu výboru v Praze o obecní přirážku k dani činžovní.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím osk v T. z 23. května 1922 vyhověno bylo stížnosti fy »Sklárny Maxe M. v Ř.« do usnesení měst. zastupitelstva v T. z 11. března 1922, kterým byl zamítnut rekurs stěžující si firmy, čelící proti vyměření obecní dávky z nájemného za dobu od 1. srpna do 31. prosince 1921 z místností firmou užívaných.

V rozhodnutí poukazuje se na předpis § 1 pravidel o vybírání dávky, z něhož se dovozuje, že ve všech případech, kdy dům jest osvobozen od daně domovní, nastává také osvobození od dávky činžovní.

Rozhodnutím zsv-u v Praze z 25. srpna 1922 byl tento výrok zrušen z důvodu, že v tomto případě jde toliko o dočasné osvobození budovy od daně činžovní, takže tato podléhá obecní dávce činžovní, jak také vysloveno bylo judikaturou nss-u.

Rozhoduje o stížnosti do rozhodnutí tohoto firmou »Sklárny Maxe M.« pro nezákonnost podané, vycházel nss z těchto úvah:

Dle § 2 pravidel pro vybírání dávky z nájemného, v městské obci T. vydaných podle zákona z 24. října 1899 č. 97 z. z. jest městská obec T. oprávněna vybíratí dávku z nájemného ve výši odpovídající uvedeným zde procentům z ročního nájemného.

Pod slovem »roční nájemné« rozuměti jest nájemné ve smyslu § 1, odst. 1 zmíněných pravidel, které stanoví, že obyvatel neb uživatel místností povinen jest platiti dávku z nájemného přiznaného a berním úřadem upraveného po případě z nájemného z moci úřadu zjištěného a zdanění podrobeného.

Z tohoto ustanovení jakož i z ustanovení odst. 2 a 3 tohoto § vychází na jevo, že podklad pro dávku z nájemného tvoří částka činže, která byla stanovena příslušnými finančními úřady za účelem vybírání domovní daně činžovní.

Z toho plyne dále, že obecní dávka z nájemného může býti vyměřena jen, má-li podklad, o kterém mluví cit. § 1.

Nezjišťovala-li tedy finanční správa výši činže, odpadá vybírání dávky ve prospěch obce.

V tomto případě jest nesporno, že jde o nájemné z bytu, který je v domě vystaveném během roku 1920 a 1921. Jde zde tudíž o stavbu, která jest dle §§ 1 a 2 zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. ve spojení s § 28. zákona z 28. prosince 1911 č. 244 ř. z. úplně osvobozena od domovní daně činžovní. Z toho plyne, že nenastala zde pro finanční správu povinnost k stanovení výše činže za účelem vybírání domovní daně činžovní. Schází zde tudíž předpoklad pro vyměření dávky, totiž, že jde o činži stanovenou příslušným finančním úřadem za účelem vybírání domovní daně činžovní.

Proto nemá obec právo dávku z nájemného od stěžující si firmy vybírat.

Napadené rozhodnutí potvrzující rozkaz, znějící na zaplacení dávky, přiči se tudíž zákonu a náleželo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 2933.

Učitelstvo: Má vdova po učiteli státní školy lidové, který zemřel před převratem, příslušel do obce na území republiky čsl., ale působil v obci patřící nyní k Rumunsku, vůči státu čsl. nárok na zaopatřovací požitky?

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20.434.)

V ě c: Marie Anna U. v P. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o pensi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lce, vdově po učiteli na státních lidových školách s posledním služebním místem v G. v aradské župě na nynějším území Rumunska, který na ruském bojišti dne 7. srpna 1915 padl, byla po převratě vyplácena pense republikou čsl. na účet státu maďarského. Dnem 31. prosince 1921 však jí výplata ta byla zastavena. Dne 24. června 1922 podala st-lka žádost na školský referát v Bratislavě, aby jí zastavená vdovská pense byla od 1. ledna 1922 znovu poukázána. Žádost svoji odůvodňovala tím, že výplata pense jí byla zastavena 31. prosincem 1921 z pochyby o její příslušnosti a z omylu, který se stal při vyplácení k tíži Maďarska, ježto poslední působiště jejího zemřelého manžela spadá do Rumunska; dále uváděla, že se za války utekla ke svým rodičům do P. na Slovensku, větší část jejího majetku že po převratě zůstala v Maďarsku, ježto věci ty nemohla do čsl. republiky dopravit, dvě děti že jí byly maďarskou vládou vypovězeny z maďarského sirotčince, ježto jsou příslušníky republiky čsl. a že st-lka žije nyní v zoufalé situaci.

Žádost tato odstoupena byla gen. fin. ředitelství v Bratislavě, které nař. rozhodnutím vyslovilo, že v záležitosti této nelze ničeho zaříditi a že by se pense mohla poukázati k tíži státu rumunského, že však rumunská vláda vypověděla konvenci ohledně vyplácení pensí a nepřiznává žádnou výplatu k její tíži.

O stížnosti uvažoval nss:

Z obsahu nař. rozhodnutí, třebas ne dosti jasně vyjádřeného, vyplývá, že výrokem tím bylo odepřeno přiznati st-lce pensi na účet státu čsl.